

ZIMSKA GLASBENA MATINEJA

1. in 4. letnik, program: predšolska vzgoja

Petek, 21. 2. 2020, 12.00, Narodni dom v Celju

NAPOTKI

Ta dan imate dijaki pouk do konca 4. ure; ob 11.35 se zberete na rondoju za šolo, kjer bodo prisotnost preverili učitelji spremljevalci. Sledi skupna pot do Narodnega doma. Začetek matineeje ob 12. uri, trajanje približno 70 minut. Po koncu matineeje se dijaki **NE VRAČATE** k pouku.

UČITEJI SPREMLJEVALCI

1. a	Mojca Knez Šket
1. h	Jože Škorjanec
1. j	Mojca Šmit
4. a	Marjeta Brežnik
4. h	Špela Lužar
4. j	Milena Golob

CENA MATINEJE

Cena matinejske vstopnice je 5 evrov. Obisk matineeje bomo dijakom zaračunali na položnici za mesec februar.

PROGRAM

Francis Poulenc: Zgodba o Babarju, majhnem slončku

(besedilo: Jean de Brunhoff, prevod: Miha Firšt)

Camille Saint-Saens: Živalski karneval

ZASEDBA

klavirja - Davorin Mori, Teja Štremfelj

flavta - Ursula Wöhrer

klarinet - Mitja Ritlop

tolkala - Urban Krč

violini - Uroš Bičanin, Elisabeth Mori

viola - Anuša Plesničar

violončelo - Zoran Bičanin

kontrabas - Miha Firšt

pripovedovalec - Kristian Koželj

O SKLADBAH

Slonček Babar se je prvič pojavil v slikanici francoskega pisatelja in slikarja Jeana de Brunhoffa leta 1931, osnovan pa je po zgodbi, ki si jo je za otroke domislila njegova žena Cecile. Pripoveduje o slončku, ki mu lovci ubijejo mamo, zato zbeži v veliko mesto, kjer spozna prijazno starko. Ta ga obleče v elegantne obleke, nauči lepega obnašanja in ga tudi primerno izobrazijo. Babar se nato vrne nazaj v džunglo in ko slonji kralj po nesreči poje strupeno gobo, ga Babar kot najbolj izobraženi in omikani slon v kraljestvu nasledi na prestolu. Skladatelj Francis Poulenc je glasbo k slikanici napisal na pobudo svoje mlajše sestrice, ki ji ni bila všeč atonalna glasba, s katero se je skladatelj ukvarjal v tistem času. Na klavir je postavila slikanico o slončku Babarju, mu naročila naj "raje zaigra tole" in nastala je glasbena pripoved.

Živalski karneval je najbolj znano delo francoskega skladatelja Camilla Saint Saensa. Gre za skladbo, ki je po obliki "suite", sestavljena iz 14 stavkov in gre za glasbeno šalo, v kateri z glasbo portretira različne živali, njihovo gibanje in oglašanje, nekateri pa pravijo, da se je norčeval tudi iz svojih prijateljev (med živali v karnevalu na primer doda tudi pianiste).

O SKLADATELJIH

Francis Jean Marcel Poulenc je bil član skupine francoskih glasbenikov, imenovane Les Six. Komponiral je glasbo raznolikih zvrsti, med drugim samospeve, komorno glasbo, oratorije, opere, baletno in različno orkestrsko glasbo.

Njegova mati je bila ljubiteljska pianistka, naučila ga je igranja na instrument in glasba je postala del družinskega življenja - klavirske skladbe prevladujejo v Poulencovem zgodnejšem opusu. Sicer se v njegovih skladbah kaže vpliv Mozarta in Saint-Saënsa, katerih melodiko skladatelj pogosto citira.

Kasneje v življenju ga je izguba tesnih prijateljev privedla do odločitve, da se poda na romanje k Temni Mariji v Rocamadour, kjer je ponovno odkril svojo katoliško vero. Skladbe iz tega obdobja so resnejše in bolj poglobljene, najbolj značilna predstavnica je njegova opera *Pogovori karmeličank*.

Kot najmlajši skladatelj skupine *Les Six*, v kateri so poleg njega sodelovali mladi skladatelji Milhaud, Auric, Durey, Honegger in Tailleferre, je bil tudi povezan z Erikom Satiejem in Jeanom Cocteujem. Poulenc se je zanimal tudi za dadaistično gibanje.

Umrli je za srčnim infarktom leta 1963.

Camille Saint-Saëns je francoski skladatelj, rojen leta 1835.

Potem, ko mu je pri treh letih umrl oče, sta zanj skrbeli mati in sestra in na njuno željo se je začel pri dveh letih učiti igranja na klavir. Bil je čudežni otrok, njegova prva skladba je bila objavljena 22. marca 1839. Pri petih letih je prvič nastopil na recitalu, na katerem je spremljal Beethovnovi violinske sonate. Pri desetih naj bi obvladoval vseh 32 Beethovnovih klavirskih sonat na pamet.

Pri šestnajstih je objavil (1853) svojo prvo simfonijo, ki je med skladatelji in kritiki doživela velik uspeh. Slavni Hector Berlioz je tedaj komentiral: »Il sait tout, mais il manque d'inexpérience« (Zna vse, vendar mu manjka neizkušenost).

Kasneje je deloval kot organist v številnih cerkvah. Med letoma 1861 in 1865 je poučeval otroke. Leta 1875 se je oženil z Marie-Laure Truffot, vendar jo je čez 3 leta zapustil. Leta 1886 je objavil dve izmed najpopularnejših skladb: 3. simfonijo (»Orgelsko«) in »Le carnaval des Animaux«, Živalski karneval. V njegov obsežni opus sodijo številna pomembna komorna in simfonična dela; 5 klavirskih koncertov, 5 simfonij (2 brez številčne oznake) in številne ostale simfonične skladbe (npr. Danse Macabre), 5 oper (med njimi morda najbolj slavna Samson in Dalila), balet, maše, oratoriji, komorna glasba.

Umrli je za pljučnico leta 1921.